

Књига пророка Данила – сто тридесет шести

Пророчки прелаз републиканизма и протестантизма: од смрти ка васкрсењу

Jeff Pippenger
2024-03-14

Постоји прелаз и републиканског и истинског протестантског рога звери из земље, који је започео 2020. године. Истински протестантски рог био је убијен 18. јула 2020, а републикански рог био је убијен 3. новембра 2020. Према Откривењу, једанаестој глави, после три и по симболична дана они ће поново стати на своје ноге. Када стану, истински протестантски рог прећи ће из Лаодикијаца у Филаделфијце. Они ће бити изведени из цркве и уведени у покрет. Они су изведени из искуства седме цркве у искуство шесте цркве. Постали су осми, који је од седморице.

Покрет на почетку адвентизма био је филаделфијски покрет, и филаделфијски покрет је обновљен на крају. Дело трију анђела из Откривења, четрнаесте главе, започело је као покрет, и завршиће се као покрет. Филаделфијски покрет, представљен шестом црквом Филаделфије, умро је 1856. године, а почев од краја јула 2023. године, сада васкрсава као осми, који је од седморице.

У истој историји, републикански рог доживљава упоредну смрт и васкрсење, при чему шести председник од Регана у време краја, 1989. године, постаје осми председник, који је од седморице. Процес прелаза за републикански рог представљен је његовим сједињењем са рогом отпалог протестантизма, што је духовни блуд и лик звери. Републикански рог постаје осми, који је од седморице, јер представља лик звери католицизма, то јест осму главу, која је од седам глава, у Откривењу, седамнаестој глави, и у Данилу, другој глави.

Политички прелаз рога републиканизма представљен је у раздобљу припреме од 1776. до 1798. Тај пророчки период јесте неопходан кључ за препознавање откривања запечаћене тајне Навуходоносоровог обличја звери. То раздобље припреме представљено је раздобљем тридесетогодишње припреме и за Христа и за антихриста.

Време запечаћења од 11. септембра 2001. до ускоро долазећег недељног закона јесте пророчки период у коме се извршава дејство сваке визије. Оно представља период који се завршава повратком папства на престо земље као осмог царства, које је од седам, у часу „великог земљотреса“ из једанаесте главе Откривења. Стога је оно било предобличено периодом који је претходио првом устоличењу папства 538. године. Године 538. папство је на Сабору у Орлеану донело недељни закон, означавајући крај тридесет година припреме и предсказујући ускоро долазећи недељни закон. Исус се никада не мења, те стога мора постојати период који претходи недељном закону, у коме се смртна рана исцељује, као што је било и први пут када је папство било устоличено.

Тај период је представљен историјама повезаним са временским ознакама година 508, 533. и 538. Године 508. започео је период припреме, односно успостављања папства. Четврто царство паганског Рима, сила аждаје, било је покорено, а 533. године Јустинијан је одредио да је папство „глава цркава, а такође и исправљач јеретика“. Све што је преостало да би папство преузело власт 538. године било је уклањање Гота из града Рима, а то се догодило 538. године. Та тридесетогодишња линија историје текла је упоредо са Христовим рођењем, за којим је уследила Јованова служба, која је водила ка оснажењу Исуса као Месије при Његовом крштењу.

Период припреме у историји Христа тече упоредо са временом запечаћења и односи се на унутрашњу линију протестантског рога, док период припреме за антихриста обухвата спољашњу линију републиканског рога. Та два периода пружају два сведока о 11. септембру 2001, 7. октобру 2023. и скором доласку закона о недељи. Један период наглашава спољашње, а други унутрашње сведочанство времена запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде.

Дело Јованово, као гласа у пустињи који је припремио пут Веснику завета, било је упоредо с Јустинијановим декретом који је припремио пут човеку греха, који је весник завета смрти. 7. октобар 2023. био је упозорење на оно што ће се догодити када буде спроведен закон о недељи, као што је било 538. године. 7. октобар 2023. одговара 533. години у раздобљу припреме за први пут када је папство било постављено на престо земље. То је упозорење да ће, при ускоро долазећем закону о недељи, као и 538. године, папа поново постати и поглавар цркава, а такође и исправљач јеретика. То је такође упозорење на ескалирајуће ратовање ислама трећег тешкоћа.

То је упозорење које поистовећује ислам (вести с истока), и упозорење о обнови папе (вести са севера). То упозорење подудара се са делом весника који припрема пут у последњим данима, за Весника Савеза, који потом треба да ступи у савез са сто четрдесет и четири хиљаде.

Три раздобља припреме (тридесет година Христа и антихриста, и време запечаћења) такође су прасликована раздобљем од 1776. до 1798. године. Свршетак звери из земље има одређено раздобље које претходи њеном свршетку као шестом царству библијског пророштва; стога и почетак звери из земље као шестог царства библијског пророштва мора имати пророчко раздобље које претходи почетку тог царства. Алфа и Омега увек приказују свршетак нечега заједно са његовим почетком.

1776, 1789. и 1798. година представљају 11. септембар 2001, 7. октобар 2023. и недељни закон који ускоро долази. Од 1776. до 1798. извршена је пророчка припрема за успостављање шестог царства, као што су године 508, 533. и 538. представљале припрему за успостављање петог царства. Оне морају имати те исте пророчке одлике, јер шесто царство треба да буде обличје петог царства.

Тридесет година Христове припреме које су водиле ка Његовом крштењу представљају исто раздобље, јер када је Христос дошао да потврди савез за једну седмицу, почев од Свога

крштења, Он је успостављао Своје царство благодати. У успостављању Свога царства благодати током тих седам година, пролио је Своју крв да потврди то царство, и чинећи то, оставио је пример времена када ће успоставити Своје царство славе. То царство славе јесте царство из друге главе Данила, које је представљено као камен који се од горе одваја без руку. То царство, како нас Сестра Вајт обавештава, успоставља се за време позне кише, а позна киша је почела 11. септембра 2001. године.

„Позна киша долази на оне који су чисти — тада ће је сви примити као некада.“

„Када четири анђела пусте, Христос ће успоставити Своје царство. Нико не прима позни дажд осим оних који чине све што могу. Христос би нам помогао. Сви би могли бити победници благодаћу Божјом, кроз крв Исусову. Цело небо је заинтересовано за ово дело. Анђели су заинтересовани.“ Spalding and Magan, 3.

Дана 11. септембра 2001. године била су пуштена четири ветра, која су представљена као гневни коњ (ислам), а затим задржана, док се печати сто четрдесет и четири хиљаде. Године 1776, 1789. и 1798. представљају раздобље печатења сто четрдесет и четири хиљаде, а та три датума представљају законске акте који су довели до успостављања шестог царства библијског пророчанства. Други датум, 1789, означава Устав Сједињених Америчких Држава, и стога је то била вест која је Устав идентификовала као двоструку силу која је требало да наступи 1798, као што је 533. била најављена двоструке силе која ће наступити 538, и као што је Јован Крститељ најавио двоструку силу која ће наступити приликом Христовог крштења.

Две силе које сачињавају двојаку силу Христову биле су Његов пример да божанство сједињено са човечанством не греши. Две силе које сачињавају двојаку силу антихриста биле су његово устоличење као поглавара црква и његово устоличење као исправитеља јеретика. Две силе које сачињавају двојаку силу звери земаљске јесу два рога републиканизма и протестантизма.

„И имаше два рога као у јагњета.“ Рогови слични јагњећим указују на младост, невиност и благост, те прикладно представљају карактер Сједињених Држава када су пророку биле приказане као оне које „излазе“ 1798. године. Међу хришћанским изгнаницима који су најпре побегли у Америку и потражили уточиште од краљевског угњетавања и свештеничке нетрпељивости, било је многих који су одлучили да успоставе владу на широкој основи грађанске и верске слободе. Њихови ставови нашли су место у Декларацији независности, која износи велику истину да су „сви људи створени једнаки“ и обдарени неотуђивим правом на „живот, слободу и тежњу ка срећи“. А Устав народу јемчи право на самоуправу, одређујући да представници, изабрани народним гласањем, доносе и спроводе законе. Дарована је и слобода вероисповести, тако да је свакоме допуштено да служи Богу према налозима своје савести. Републиканизам и протестантизам постали су темељна начела нације. Та начела су тајна њене моћи и напретка. Потлачени и погажени широм хришћанског света окретали су се ка овој земљи са занимањем и надом. Милиони су потражили њене обале, и Сједињене Државе уздигле су се до места међу најмоћнијим народима земље.“ Велика борба, 441.

1776, 1789. и 1798. представљају три историје које наглашавају да је осма од седам. 1776. представља објављивање Декларације о независности и историју Првог и Другог континенталног конгреса. 1789. представља објављивање Устава и историју Чланова конфедерације. 1798. представља објављивање Закона о странцима и побуни и почетак звери из земље као шестог царства библијског пророчанства.

Први Континентални конгрес одржан је 1774. године и представљао је кључну установу у раној историји Сједињених Америчких Држава, служећи као управно тело током Америчког револуционарног рата. Континентални конгреси деле се на два пророчка раздобља: први конгрес и последњи конгрес. Први Континентални конгрес имао је два председника и заседао је у Филаделфији од 5. септембра до 26. октобра 1774. године. Пејтон Рандолф био је први председник заседања од 5. септембра до 22. октобра, а потом је Хенри Мидлтон председавао наредних пет дана, до 26. октобра 1774. године.

Други Континентални конгрес трајао је од 1775. до 1781. године. Други Континентални конгрес је током свог постојања имао шесторицу председника. Пејтон Рендолф је председавао као председник од 10. маја 1775. до 24. маја 1775. године. Он је био први председник и Првог и Другог Континенталног конгреса. Укупно је било осам председника током историје Првог и Другог Континенталног конгреса.

Други председник Другог континенталног конгреса био је Џон Хенкок, а Хенкок је председавао од 24. маја 1775. до 31. октобра 1777. Хенри Лоренс председавао је од 1. новембра 1777. до 9. децембра 1778. Џон Џеј председавао је од 10. децембра 1778. до 28. септембра 1779. Семјуел Хантингтон председавао је од 28. септембра 1779. до 9. јула 1781. Томас Мекин председавао је од 10. јула 1781. до 4. новембра 1781.

Пејтон Рандолф био је први председник и Првог и Другог континенталног конгреса. То показује да је током два раздобља Континенталних конгреса било осам председничких мандата, али да је председник који је био први председник у сваком од та два раздобља био иста личност. Стога, премда је било осам председничких мандата, у стварности је било само седам председника. Први председник био је од седморице људи који су били председници, али пошто је Рандолф у тој историји председавао двапут, он такође представља и осмога, који је био од седморице.

У историји Континенталних конгреса, Револуционарним ратом управљао је Конгрес. Из тог разлога, Џорџ Вашингтон у том периоду никада није био председник, јер је био постављен као први врховни заповедник војске.

Будући да је био први председник у оба периода, Рандолф представља два сведока који предочавају првог стварног председника, а то је био Џорџ Вашингтон. Вашингтон је представљен Рандолфом, и стога Рандолф, као симбол Вашингтона, преноси и пророчке одлике Рандолфа као првог председника, али и то да је Рандолф био осми, који беше од седморице. Тако је Џорџ Вашингтон, као први председник и први врховни командант, такође пророчки био осми, и беше од седморице.

Исус крај једне ствари приказује њеним почетком, тако да ће последњи председник и врховни заповедник бити осми, то јест од седморице. Ова пророчка чињеница утврђена је у историји Првог и Другог континенталног конгреса, која је представљена датумом првог путоказа, 1776. године, и објављивањем Декларације независности.

Путоказ из 1776. године представља праобраз 11. септембра 2001. године и Патриотског акта, када је америчка независност стављена под власт римског закона, а више не под енглески закон. Он означава почетак пророчког раздобља које припрема пут да папство поново заузме престо земље у ускоро долазећем недељном закону.

Као и у случају пророчког периода представљеног 1776. годином, пророчки период представљао је историју од завршетка Другог континенталног конгреса 1781. до 1789. године, што је датум који означава путоказ повезан са објављивањем Устава. У тој историји било је такође осам председника. Историја од 1781. до 1789. јесте историја Чланова конфедерације. Чланови конфедерације представљали су први Устав, али је слабост Чланова конфедерације довела до њихове замене и до ратификације Устава 1789. године.

У том раздобљу, осам председника састојало се од седам председника који у историји два Континентална конгреса нису били председници, и једног који је такође био председник у оном првом пророчком раздобљу. Џон Хенкок је служио и у другом Континенталном конгресу, а такође и у раздобљу представљеном Члановима Конфедерације. На пророчком нивоу, било је само седам људи који су били председници током два Континентална конгреса; стога је пророчки Џон Хенкок био један од осморице у раздобљу Чланова Конфедерације, али је такође био и један од седморице људи из претходног раздобља. Он је, дакле, био осми, који беше од оне седморице.

Drugi proročki period, predstavljen 1789. godinom, takođe je imao predsednika (Hancocka) koji je bio osmi, ali od one sedmorice, kao što je to bio Payton Randolph u prvom proročkom periodu predstavljenom 1776. godinom. 1789. godina usklađuje se sa suđenjima Pelosi od 6. januara 2021. i predstavlja ih.

„Господ има верне стражаре на зидинама Сиона да вичу из свега гласа и не штеде, да подигну свој глас као трубу и покажу Његовом народу његов преступ, а дому Јаковљевом његове грехе. Господ је допустио непријатељу истине да предузме одлучан напад против суботе из четврте заповести. Он тиме намерава да пробуди изразито занимање за то питање које је проба за последње дане. То ће отворити пут да се вест трећег анђела објави са силом.“

„Нека нико ко верује истини сада не ћути. Нико сада не треба да буде немаран; нека сви узносе своје молбе пред престо благодати, позивајући се на обећање: ‘И што год заиштете у моје име, то ћу учинити’ (Јован 14:13). Сада је опасно време. Ако се ова земља, која се хвали слободом, спрема да жртвује свако начело које је уграђено у њен Устав, доносећи уредбе ради гушења верске слободе и наметања папске лажи и обмане, тада Божји народ треба у вери да изнесе своје молбе пред Свевишњег. У Божјим обећањима има сваког охрабрења за оне који у Њега полажу своје поверење. Изгледа да

буду доведени у личну опасност и невољу не треба да изазову клонуће, већ треба да подстакну снагу и наду Божјег народа; јер је време њихове опасности доба када им Бог даје јаснија откривења своје силе.“

„Не треба да седимо у мирном ишчекивању угњетавања и невоље, и да скрштених руку не чинимо ништа да одвратимо зло. Нека се наши уједињени вапаји уздижу ка небу. Молите се и радите, и радите и молите се. Али нека нико не поступа непромишљено. Учите, као никада раније, да морате бити кротки и понизни у срцу. Не смете износити погрдну оптужбу ни против кога, било појединаца или цркава. Учите да поступате са умовима онако како је Христос поступао. Понекад се морају изговорити оштре речи; али будите сигурни да Свети Дух Божји пребива у вашем срцу пре него што изговорите јасну, одсечну истину; а онда нека она сама прокрчи свој пут. Ви нисте ти који треба да сечете.” Selected Messages, book 2, 370.

Друга ознака пута у пророчком раздобљу припреме, представљеном Уставом, указује на то да Устав треба да буде оборен на следећој ознаци пута. Та друга ознака пута била је предочена Јованом Крститељем, а такође и Јустинијановим декретом, који су обоје и указали и изнели упозорење у вези са доласком последњег догађаја представљеног у том раздобљу. За Јована, то је било оснаживање Христа док је Он потврђивао свој завет живота својом драгоценом крвљу, а за Јустинијана, то је било оснаживање антихриста, који је требало да потврди свој завет смрти крвљу мученика.

Устав је 1789. године означио оснаживање два рога звери из земље, и тиме је 1789. означила и скору пропаст два рога моћи звери из земље, како је представљено Законима о странцима и побуни 1798. године. Када су два сведока била убијена на улицама 2020. године, они су означили и упозорили на трајан напад на Устав, који је симболизован суђењима Пелосијеве од 6. јануара 2021. године.

6. јануар 2021. године представља упозорење о оснаживању папства у време ускоро долазећег недељног закона, како је то предочено указом Јустинијана из 533. године. И 6. јануар 2021. године и 533. година упозоравају на ускоро долазећи недељни закон, како је то предочено недељним законом из 538. године на Сабору у Орлеану, као и Законима о странцима и побуни из 1798. године, који су предочили звер из земље која говори као аждаја у време ускоро долазећег недељног закона.

При доношењу недељног закона, смртоносна рана папства биће исцељена, а осма глава из седамнаестог поглавља Откривења, која је од седам глава, биће васкрснута. Закони о странцима и побуни из 1798. године представљају звер из земље која говори као аждаја, када не само што намеће обожавање сунца, него потом приморава и цео свет да прихвати власт звери из мора из тринаестог поглавља Откривења, као осме главе која је од седам глава. Стога је, у сваком од три раздобља представљена унутар раздобља припреме посредством 1776, 1789. и 1798. године, пророчки приказана пророчка загонетка осме, која је од седам.

Прве две прекретнице (1776. и 1789.), које идентификују загонетку, односе се на загонетку која се испуњава унутар пророчке историје звери из земље, а трећа прекретница идентификује загонетку која се испуњава за папску силу.

Ову студију наставићемо у наредном чланку.

„Говорећи онима који живе на земљи да начине лик звери.“ Овде је јасно представљен облик владавине у коме законодавна власт почива у народу, што је најупечатљивији доказ да су Сједињене Државе народ означен у пророчанству.

„А шта је „лик звери“? и како он треба да буде начињен? Лик ствара звер са два рога, и он је лик звери. Такође се назива и лик звери. Да бисмо, дакле, сазнали какав је тај лик и како треба да буде начињен, морамо проучити обележја саме звери — папства.

„Када се рана црква искварила удаљивши се од једноставности јеванђеља и прихватавши незнабожачке обреде и обичаје, изгубила је Духа и силу Божју; и да би овладала савешћу народа, потражила је ослонац у световној власти. Резултат је био папство, црква која је управљала државном влашћу и користила је ради остваривања својих сопствених циљева, нарочито за кажњавање „јереси“. Да би Сједињене Државе начиниле лик звери, верска сила мора у тој мери овладати грађанском влашћу да и ауторитет државе буде употребљен од стране цркве ради остваривања њених сопствених циљева.

„Кад год је црква задобила световну власт, употребљавала ју је да кажњава одступање од својих учења. Протестантске цркве које су пошле стопама Рима ступајући у савез са световним силама испољиле су сличну тежњу да ограниче слободу савести. Пример за то пружа дуготрајно прогонство неистомишљеника од стране Енглеске цркве. Током шеснаестог и седамнаестог века, хиљаде неконформистичких проповедника били су приморани да беже из својих цркава, а многи, и међу пасторима и међу народом, били су подвргнути новчаним казнама, заточењу, мучењу и мучеништву.“

„Отпадништво је навело рану цркву да потражи помоћ грађанске власти, и тиме је припремљен пут за развој папства — звери. Павле је рекао: „Јер неће доћи док најпре не дође отпад ... и не открије се човек греха.“ 2. Солуњанима 2:3. Тако ће отпадништво у цркви припремити пут за лик звери.

„Библија објављује да ће пре Господњег доласка постојати стање верског опадања слично ономе у првим вековима. ‘А ово знај да ће у последње дане настати тешка времена. Јер ће људи бити самољупци, среброљупци, хвалисавци, поносити, хулници, непокорни родитељима, неблагодарни, несвети, без природне љубави, непомирљиви, клеветници, неуздржљиви, сурови, недоброљубиви, издајници, нагли, надувени, више сластољупци него богољупци; који имају обличје побожности, а силе су се њезине одрекли.’ 2. Тимотеју 3:1–5. ‘А Дух изричито говори да ће у потоња времена неки одступити од вере, слушајући заводљиве духове и науке демонске.’ 1. Тимотеју 4:1. Сатана ће деловати ‘са сваком силом и знацима и лажним чудесима, и са сваком преваром неправде’. А сви који ‘не примише љубав истине, да би се спасли’, биће препуштени да прихвате ‘силну заблуду, да верују лажи’. 2. Солуњанима 2:9–11. Када се

достигне ово стање безбожности, уследиће исти резултати као и у првим вековима.”
Велика борба, 443, 444.